

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Canovelles, 6

INFORMACIONS DE LA COMARCA

GRANOLLERS**Per al senyor Governador Civil**

Amb la màxima dignitat que hom pot emprar en recórrer en queixa a les autoritats superiors, acudim avui a la primera autoritat civil de la província. Ens mou, primer que tot, la justícia que sempre acompanya les nostres peticions, i també els elogis que suara ha publicat la Premsa de la capital, ponderant el sentit d'equanimitat i justícia que resplendeix en totes les deliberacions del general Despujol.

Es el cas, doncs, senyor Governador, que a l'Ajuntament de Granollers hi ha un senyor conseller (primer tinent d'Alcalde fins no fa gaires setmanes) que al nostre parer no pot continuar essent-ne. És, aquest conseller, el senyor Jaume Serra i Dachts, i segons notícies fàcils de comprovar, aquest senyor d'ençà del seu nomenament sols ha assistit a dues o tres sessions de l'Ajuntament. Ni ahir feia de tinent d'alcalde, ni avui fa de conseller. La seva valuosa competència podria ésser beneficiosa per a la ciutat; però és el cas que no ha actuat ni actua.

Els coneixements que el senyor Serra i Dachts té de les coses del Municipi, farien d'ell un bon element; però, com que no col·laborava a les tasques de l'Ajuntament com a tinent d'alcalde, ni menys avui pot col·laborar-hi com a conseller, creiem de necessitat que, d'acord amb les vigents disposicions, es resolgui aquest cas ràpidament. El senyor Serra i Dachts no ha assistit a cap reunió de les Comissions on hauria d'actuar, ni a les sessions de la Comissió Permanent, ni tampoc a cap Ple Municipal d'ençà del mes de maig. *I ni tan sols ha estat una sola vegada a la Casa de la Ciutat des de fa més de cinc mesos!*

Senyor Governador: Pot continuar aquesta anormalitat en el nostre Ajuntament?

Nosaltres denunciem el fet. Darrerament s'ha sabut que, per causes que al Govern Civil deuen conèixer prou, el senyor Serra i Dachts no pot continuar essent Tinent d'Alcalde; i nosaltres ens atrevim a preguntar: Si el senyor Serra i Dachts no pot continuar essent primer Tinent d'Alcalde per la raó de que *no actua ni poc, ni molt, ni gens* en les tasques consistorials, quins motius hi han perquè aquest senyor continuï essent conseller? I si no pot ésser conseller, ço que procedeix, senyor Governador, és declararla vacant, i, com a conseqüència, nomenar, per a substituir el senyor Serra i Dachts, el veí de Granollers que, segons la Llei, li correspongui.

Per respecte a la Llei fem avui aquesta denúncia; i tenim la seguretat que serà acollida pel senyor Governador Civil i analitzada per ell en consciència, i resolta en justícia. La política ponderada i recte, que, sense influències ni suggestions externes hem llegit que porta a terme el general Despujol des del Govern de la província, ens predisposa a creure-ho així. I nostra ciutat es veurà atesa una vegada més en les seves peticions justament sentides i manifestades.

11 de Setembre

Aquesta setmana, tota l'atenció política de la nostra terra s'ha concentrat a l'entorn d'aquesta data històrica.

No podem amagar, nosaltres, fervents aimants de la llibertat, com estem d'identificats amb aquells lluitadors que fa 216 anys sentien ideals nobles i progressistes, i encara que d'aquelles gestes tan remotes no poguem prendre'n una lliçó al peu de la lletra perquè els nostres temps són uns altres, no per això quedem de rendir nos davant d'aquells herois que a través dels segles encara tenen la virtut d'estimular-nos amb el record de llur conducta.

Posats a parlar de l'onze de Setembre, més que un estudi històric d'un esdeveniment tan conegut, preferim comentar l'efecte que causa, a casa nostra, al través d'aquests darrers llustres.

Per a això, un setmanari pairal, il·lustrat, ens brinda una ocasió a l'abast de tothom en publicar fotografies de diaris que fa anys comentaven la diada. La més curiosa i que fa que les nostres conviccions esquerristes siguin cada dia més accentuades, és el canvi que hom pot observar en l'orgue de les dretes catalanistes, que un dia fou, en la premsa diària, l'únic portaveu del catalanisme.

Llegiu, per donar-vos-en compte, «La Veu de Catalunya» d'abans de la primera dictadura i llegiu la ara. Llavors tot eren manifestacions de nacionalisme per a entusiasmar la colla de joves, alguns dels quals encara són a les presons o a l'exili i no poden tornar entre nosaltres, sense que els agents provocadors fassin el més mínim des de les seves esferes vergonyosament influents per a aconseguir-ho. I tot, per la por que tenen d'ésser cridats a comptes.

Aquesta pèrdua de solvència, però, no és pas obstacle perquè des de les mateixes columnes on no s'ha dit una paraula d'elogi d'En Rafel de Casanova, hom pretingui orientar els republicans, i declarar funesta la unió de tots els de la península, invocant el catalanisme per fomentar la discòrdia entre els que van a un fi comú. A la fi, en aquest període agonitzant han estat sincers. Ara queda justificat tot el que els liberals més clarividents han fet contra la Lliga, que en els districtes rurals, donant-se la mà amb els ermitans i capellans, s'ha trobat sempre com el peix a l'aigua.

¿Què vénen cercant els nostres enemics de sempre? El de sempre: actes i carteres. ¿Mitjans? Abans, l'exaltació dels ideals patriòtics per a cotitzar-los a la Borsa de Madrid. Ara, que el foc eatà encès, també s'en serveixen, oferint-se per a apagar-lo.

Celebrem la treta de careta. Aquest mutisme davant de Rafel de Casanova i l'actitud envers En Macià, tant com la censura contra nosaltres, els ho agraim tot i de debò.

Revisat per la censura governativa